

Da Hannibal troede, at disse vare blevne sendte for at fordre ham udleveret¹⁾, og frygtede for, at dette skulde ske, gik han hemmelig om Bord²⁾ paa et Skib og flygtede til Kong Antiochus i Syrien. Han vidste, at denne var fjendtlig stemt³⁾ mod Romerne, og haabede at skulle overtale ham til at erklære dem Krig, hvilket ogsaa lykkedes⁴⁾ ham; men Antiochus vilde ikke adlyde hans Raad og drage med sine Hære til Italien, hvilket, hvis det var sket, vilde have bragt⁵⁾ Romernes Herredømme i den største Fare. Altsaa førte Kongen Krigen imod dem, først i Grækenland, derpaa i Asien, men paa begge Steder uheldig, og overvundet ved Magnesia af Lucius Scipio, som siden fik Tilnavnet Asiaticus, blev han nødt til at bede dem om Fred. Hannibal var imidlertid flygtet og havde begivet sig⁶⁾ til Bithyniens Konge Prusias, hos hvem han næsten i syv Aar holdt sig skjult⁷⁾; men da Romerne endelig havde erfaret, hvor han var, og havde befalet Prusias at udlevere⁸⁾ ham til dem, vovede Prusias ikke at give dem Afslag⁹⁾. Da tog Hannibal sig af Dage¹⁰⁾ ved Gift, Aar 183 for Christi Fødsel.

1) fordre udleveret = exposcere. 2) gaa om Bord = conscendere.

3) fjendtlig stemt = af fjendtligt Sind. 4) lykkes = contingere.

5) bringe = adducere. 6) begive sig = conferre se. 7) holde sig skjult = latere. 8) udlevere = dedere. 9) give Afslag = negare. 10) tage af Dage = interimere.

3) Oversættelse fra Latin til Dansk (Examen i Følge Adg. 1. Juli 1872): Q. Fulvius Flaccus censor aedem Fortunae, quam in Hispania praetor bello Celtiberico voverat, faciebat enixo studio, ne ullum Romae amplius aut magnificentius templum esset. Magnum ornatum ei templo ratus adjecturum, si tegulae marmoreae essent, profectus in Bruttios, aedem Junonis Laciniae ad partem dimidiam detegit, id satis fore ratus ad tegendum, quod aedificaretur. Naves paratae fuerunt, quae tollerent atque asportarent, auctoritate censoria sociis deterritis id sacrilegium prohibere. Postquam censor rediit, tegulae expositae de navibus ad templum portabantur. Quamquam, unde essent, silebatur, non tamen celari potuit. Fremitus igitur in curia ortus est; ex omnibus partibus postulabatur, ut consules eam rem ad senatum referrent. Ut vero arcessitus in curiam censor venit, multo infestius singuli universique praesentem lacerare: Templum augustissimum regionis ejus, quod non Pyrrhus, non Hannibal violassent, foede detexisse ac prope diruisse censorem, moribus regendis creatum, et quod, si in privatis sociorum aedificiis faceret, indignum videri posset, id deum immortalium templa demolientem facere, et obstringere religione populum Romanum, spoliis templorum templa aedificantem, tamquam non iidem ubique di immortales sint. Relatione facta, in unam omnes sententiam ierunt, ut eae tegulae reportandae in templum locarentur et piacularia Junoni fierent. Quae ad religionem pertinent, cum cura facta; tegulas relictas in area templi, quia reponendarum nemo artifex inire rationem potuerit, redemptores nuntiarunt.

ratio betyder her Fremgangsmaade. redemptor Entreprenør.

V. Priskonkurrencer.

Til Besvarelse af de for Aaret 1885—86 af Universitetet udsatte 13 Prisopgaver*) indkom i Aaret 1886—87 sex Afhandlinger, nemlig to filosofiske, én klassisk-filologiske, én nordisk-filologisk og to kemiske, hvorhos der i dette Aar indkom en Afhandling som Besvarelse af den for Aaret 1884—85 udsatte naturhistoriske Prisopgave**). Af disse Afhandlinger fandtes den ene af de filosofiske og begge de kemisk værdige til Prisen***). Den klassisk-filologiske og den

*) Univ. Aarb. for 1885—86 S. 185—86.

***) Univ. Aarb. for 1884—85 S. 193—94.

****) Under 26. Marts 1887 tillod Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, at der meddeltes begge Afhandlinger Prisedaillen.

naturhistoriske Afhandling tilkjendtes der et hæderligt Akcessit. Forfatterne fandtes at være:

Af de prisbelønnede Afhandlinger:

Stud. mag. Knud Ipsen, af den filosofiske,

Stud. polyt. Niels Hjelte Claussen og

Hjælpeassistent ved den polytekniske Læreanstalts kemiske Laboratorium, Cand.

mag. & pharm. Henning Emil Koefoed, af de kemiske;

Af de hæderligt Akcessit tilkjendte Afhandlinger:

Cand. philol. Karl Hude, af den klassisk-filologiske og

Cand. philos. Hans Christian Mortensen, af den naturhistoriske.

Vedkommende Censurers Bedømmelse af de indleverede Afhandlinger lyder saaledes:

I. De filosofiske Afhandlinger. Som Besvarelse af den filosofiske Prisopgave: »Der ønskes en Fremstilling og Vurdering af H. Lotzes Psykologi« er der indkommet to Afhandlinger.

Den ene af disse har til Motto: »Eine einzige Beobachtung über Nerven-Elektricität und negative Stromschwankung ist weit wichtiger als viele Riess metaphysischer Spekulationen« (A. Horwicz). Den falder i tre Afsnit. I det første fremstilles og vurderes Lotzes Lære om Forholdet mellem Sjæl og Legeme. Forfatteren har ikke her gjort sig tilstrækkelig Umage for at stille sig paa Lotzes eget Standpunkt og fremdrage Alt, hvad der kunde tjene til at tydeliggjøre og begrunde dette. Man mærker, at han fra først af møder med en anden Grundanskuelse end Lotzes, og dette hindrer ham i at drøfte Problemerne med den tilstrækkelige Objektivitet. Navnlig savnes der en klar og fast Bestemmelse af Forholdet mellem Psykologi og Metafysik, som dog er af stor Betydning for Vurderingen af Lotzes Theori. Imidlertid ser man, at Forfatteren raader over gode Kundskaber og er vel orienteret i den moderne Psykologi. Og i de to andre Afsnit af Afhandlingen, som heller ikke angaa saa store og vanskelige Spørgsmaal som det første, er hans Behandlingsmaade langt mere fyldestgjørende. I andet Afsnit, som undersøger Lotzes Opfattelse af de forskellige sjælelige Elementer, gives der gode Bidrag til en almindelig Karakteristik af Lotze gennem Belysning af hans Behandling af specielle psykologiske Spørgsmaal. Endelig giver Forfatteren i sit tredje Afsnit en klar og velordnet Fremstilling af Problemet om Rumsopfattelsen og af Lotzes Stilling til det og Andel i dets Løsning. Det er især den Dygtighed i Fremstilling og Kritik, som Forfatteren i dette sidste Afsnit lægger for Dagen, der gjør, at vi trods de Indvendinger, som vi have maattet gjøre gjældende, ikke tage i Betænkning at indstille ham til at modtage den udsatte Pris.

Den anden Afhandling har til Motto: »Qvæ in natura fundata sunt, crescut et augentur, qvæ autem in opinione, variantur, non augentur« (Baco). Den giver først en samlet Fremstilling af Lotzes psykologiske Theorier og gaar derefter over til at vurdere dem. Men denne Vurdering foretages væsentlig gennem en temmelig udvortes Sammenstilling af Lotzes Lære med andre Theorier, og uagtet det Apparat, Forfatteren herved gjør Brug af, vidner om ikke ringe Bæsthed, hindrer denne Fremgangsmaade dog en dybere Indtrængen i og Diskussion af Lotzes egen Lære. Man mærker desuden alt for meget gennem hele Afhandlingen en Antipathi mod Lotze og hans Standpunkt, som gjør, at Forfatteren ikke staar uhildet over for sin Gjenstand. Da Forfatteren endelig slet ikke gaar ind paa en Undersøgelse af Lotzes Anskuelser om de enkelte sjælelige Virksomheders Natur og derved udelukker sig fra at give nogle af de mest væsentlige Bidrag til en Karakteristik af Lotze som Psykolog, se vi os ikke i Stand til at tilkjende ham nogen Belønning.

Den 7de Marts 1887.

H. Høffding.

K. Kroman.

II. Den klassisk-filologiske Afhandling. Som Besvarelse af Prisopgaven i klassisk Filologi: »en dansk Oversættelse af Talen imod Næra med en paa Latin affattet kritisk og exegetisk Kommentar dertil« er indkommet en Afhandliog med Motto: *καθ' ἴδυναμιν ἔρδειν.*

Forfatteren har været i Besiddelse af gode Forudsætninger til Opgavens Løsning, navnlig af sikker Kundskab til det attiske Sprog og de attiske Taleres Stil. Han har selv undersøgt Hovedhaandskriftet af Demosthenes, og han har gjort sig ret vel bekendt med den nyere herhen hørende Literatur, medens derimod Indskrifterne ikke ere tilbørlig benyttede for at godtgjøre Uægtheden af de i Talen indsatte Dokumenter. Oversættelsen er i det hele god, om end Forfatterens Stræben efter at gjengive den noget skjødesløse Tone i Foredraget, som karakteriserer Originalen, undertiden har ført ham for vidt. Mod den latinske Sprogform er der derimod ikke faa Indvendinger at gjøre, navnlig fordi en hel Række Udtryk ere ulatinske. Kommentarens sproglige og kritiske Del vidner, som allerede omtalt, om en betydelig og solid Kundskab; men der viser sig af og til en Mangel paa Frihed i Blikket, hvorved der fremkommer mindre Unøjagtigheder og Misforstaaelser. Den reale Del lader derimod mere tilbage at ønske. Indledningen er uklar, særlig i Fremstillingen af Processens Gjenstand, og ved Forklaringen af det enkelte har Forfatteren alt for ofte indskrænket sig til at henvise til Andres Skrifter i Stedet for selv at meddele de fornødne Oplysninger. Med al Anerkjendelse af den Flid og Dygtighed, der viser sig i Arbejdet, kunne vi derfor ikke tilkjende det Prisen, men mene, at der bør tilkjendes det et hæderligt Akcessit.

Den 2den Marts 1887.

J. L. Ussing.

M. Cl. Gertz.

O. Siesbye.

III. Den nordisk-filologiske Afhandling. Som Besvarelse af Universitetets Prisopgave i nordisk Filologi for 1885—87:

»Holbergs Ordforraad, sammenlignet med den nu brugelige« er der indkommet en Afhandling med Motto: »Jeg selv af egen Erfarenhed, som jeg tillige med en anden Person for henved 30 Aar siden haver havt, er ganske persvaderet om Spøgelsers Existence« (Holbergs Epistler 4de Tome, Kbh. 1873, S. 216—17).

Efter en kort Indledning, hvori Forfatteren har villet »gjøre Rede for grammatiske og syntaktiske Ejendommeligheder hos Holberg«, men som indeholder meget uvedkommende Stof og vidner om en højst mangelfuld sproghistorisk og almindelig grammatisk Indsigt, følger en vidtløftig alfabetisk ordnet Fortegnelse over Udtryk og Vendinger hos Holberg, indrangeret efter deres Herkomst i tre Afsnit: en latinsk-fransk (græsk) Kolonne, en tysk og en indenlandsk, kaldet »Holbergsk Dansk.«

Vi miskjende ingenlunde den Flid, som er anvendt paa dette Arbejde; men bortset fra mange Fejl i Enkelthederne og den ogsaa her overalt fremtrædende Mangel paa sproghistorisk Indsigt, lader der sig mod Behandlingen i det Hele rejse meget væsentlige Indvendinger. Den latinsk-franske (rettere romanske) Fortegnelse indtager saaledes en aldeles uforholdsmæssig Plads. Dette hidrører væsentlig fra, at der slet ikke skjælnes mellem Ord, som virkelig paa Holbergs Tid maa have været almindelig brugelige eller i al Fald maa siges at udgjøre en fast og staaende Del af hans Ordforraad, og saadanne, som kun anvendes undtagelsesvis, undertiden ved et øjeblikkeligt Greb, men i Almindelighed om særlige Forhold og Begreber, hvorom de for en stor Del bruges og maa bruges endnu den Dag i Dag. Af langt ringere Omfang ere de følgende to Afsnit, nemlig Fortegnelsen over de tyske Ord, hvorom for en stor Del de samme Indvendinger gjælde som om det foregaaende Afsnit, og Fortegnelsen over hvad Forfatteren med et meget uheldigt Udtryk kalder »Holbergsk Dansk« hvor ogsaa en Mængde Ord og Vendinger, som høre ind under de to foregaaende Afsnit, urigtig ere optagne.

Hele denne »Afdeling« danner en uoverskuelig Masse, som mulig for Forfatteren selv kunde have været et Grundlag for den egentlige Besvarelse af Opgaven, der er forbeholdt de to sidste »Afdelinger« af Afhandlingen. Den Maade, hvorpaa Forfatteren her har søgt at løse Opgaven, maa imidlertid kaldes højst

uheldig, idet den paa den ene Side giver et ganske urigtigt Billede af Holbergs Ordforraad og paa den anden Side slet intet Hensyn tager til en Mængde Ejenommeligheder, som netop karakterisere Holbergs Ordforraad i Forhold til Nutidens.

Vi kunne saaledes ikke tilkjende denne Afhandling nogen Belønning.

Den 9de Marts 1887.

Ludv. F. A. Wimmer. Vilh. Thomsen.

IV. De kemiske Afhandlingler. Som Besvarelse af Universitetets for 1885—86 stillede Prisopgave: »Der gives en kritisk Sammenstilling af Undersøgelserne om, hvorvidt Kulstofatomets fire Valenser ere identiske« er der indkommet to Afhandlingler, den ene med et Motto af Butlerow:

»Es scheint vor Allem wichtig zu sein, dass man nur dann zum Aufstellen neuer Hypothesen schreitet, wenn die früheren zur Erklärung der vorhandenen Thatsachen, die mit vollkommener Gewissheit erkannt worden sind, nicht mehr ausreichen«;

den anden med et Motto af Kolbe:

»Wenn wirklich Isomerien dieser Art existiren, so werden die Unterschiede so gering sein, dass neue Hilfsmittel erst entdeckt werden müssen um diese Verschiedenheiten deutlich wahrzunehmen«.

Som det allerede er antydet i disse Mottoer, ere begge Forfattere komne til samme Konklusion, ligesom deres Kritik af de foreliggende Undersøgelser paa mange Punkter falder sammen. Den først nævnte er vel ikke med samme Ihærdighed som den sidst nævnte gaaet ind paa Undersøgelsesernes Details, og der er ogsaa flere Sider af Spørgsmaalet, der vel fortjente at medtages eller dog at antydes, som han ikke har faaet med, men derved har hans Arbejde unægtelig vundet i Overskuelighed og Klarhed. Den sidst nævnte af de to Forfattere har som Indledning givet en meget vellykket Oversigt over Valenstheoriens Historie og med Hensyn til selve Spørgsmaalet vist nok faaet alt med, hvad der væsentlig kan tjene til dets Belysning, ligesom han ogsaa med megen Sagkundskab værdsætter de enkelte Undersøgelses Resultater. Begge have med stor Alvor og Dygtighed gennemgaaet og sigtet det ret betydelige Materiale, og om end den ene har Fortrin i en, den anden i en anden Retning, mene vi dog, at de begge have fortjent, at deres dygtige og samvittighedsfulde Arbejde belønnes med Guldmedaillen.

Den 14de Februar 1887.

Julius Thomsen. C. Christiansen. S. M. Jørgensen.

Under d. 21. Marts 1887 indstillede Konsistorium til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, at der i Betragtning af, at begge Forfattere af de tvende Afhandlingler, der vare indleverede til Besvarelse af den for Aaret 1885—86 udsatte kemiske Prisopgave med stor Alvor og Dygtighed havde gennemgaaet det ret betydelige Materiale og efter Bedømmelsesudvalgets Mening begge havde fortjent, at deres dygtige Arbejder bleve belønnede med den udsatte Præmie for bemeldte tvende Afhandlingler maatte uddeles to Prismedailler.

Ministeriet bifaldt i Skrivelse af 26 s. M. Konsistoriums Indstilling.

V. Den naturhistoriske Afhandling. Som Besvarelse af den i 1884 udsatte zoologiske Prisopgave er modtaget en Afhandling paa c. 180 Kvartsider, ledsaget af en Kasse, der indeholdt en større Række af Exemplarer i Spiritus samt andre Præparater (ialt 67 Cylinderglas og 45 Rørglas m. m.). Afhandlingens fører Titelen »Bidrag til de danske Øglers Naturhistorie« og har til Motto »Selv en lille Sten højner Bygningen«.

Af Indledningen fremgaar det, at det Antal af Dage, som Forfatteren har kunnet anvende paa de fornødne Studier i det Frie, kun har været ham knapt beskaaret, og at han — noget vilkaarligt — har opfattet Spørgsmaalet saaledes, at »Biologien var det vigtigste, Anatomien mindre væsentlig«. Af Forfatterens Ytringer om dette sidste Punkt fremgaar det tillige, at han har haft noget overdrevene Forestillinger om, hvad der, videnskabelig talt, kan ventes eller kræves af den, der besvarer en af Universitetets Prisopgaver, hvis Hensigt det jo ikke

er at løse videnskabelige Problemer, men at fremkalde dygtige Øvelsesarbejder. Den anatomiske Side — som i Opgaven var indskrænket til Benbygningen, Fordøjelses- og Forplantningssystemet — har han desværre derfor ladet helt ligge, uagtet han sikkert godt kunde magtet den paa en tilfredsstillende Maade, men til Gjengjæld omfattet den morfologisk-biologiske Side med megen Interesse og behandlet den med stor Udførlighed for de to *Lacerta*-Arter, men med stor Knap-
hed for *Staalormens* Vedkommende. At Forfatteren ikke er bleven færdig, ved-
gaar han selv, og han har kun indsendt sit Arbejde som en Besvarelse af Op-
gavens ene Side i det Haab, »at det vil vise sig, at han paa et og andet Punkt
har ydet noget ikke ganske forkasteligt til vore Øglers Naturhistorie«.

Af den omfangsrige Afhandlings forskellige Afsnit ere de biologiske især
rosværdige paa Grund af den Flid og Omhu, den Taalmodighed og Omtanke,
hvormed de ere anstillede, ihvorvel den meget omstændelige Redegjørelse for *La-*
certa-Arternes Ydre og Variationer ogsaa fortjener Anerkjendelse. At Forfatteren
har saa lidet at berette om de tre Øgle-Arters Forekomst i Landet, Opræden
under forskellige Naturomgivelser (Hede, Klit o. s. v.), mulige Lokalvarieteteter
o. s. v., kan undskyldes med de særegne og mindre heldige Forhold, hvorunder
han har været stillet; men havde han skaffet sig en større Literaturkundskab,
ville det været til Gavn baade for Undersøgelsen og Afhandlingen.

Der vil ikke kunne være Tale om at belønne med Guldmedaillen et Arbejde,
som i mere end en Henseende ikke kan betragtes som færdigt eller gennemført,
selv om visse Dele af det fortjene baade Ros og Anerkjendelse; men vi ere fuldt
enige i at tilkjende det et hæderligt Akcessit og haabe, at dette vil foranledige
Forfatteren til at fortsætte et Arbejde, der er saa vel begyndt, og bringe det til
Afslutning, for at dets Resultater kunne paa passende Maade komme Almenheden
til Gode.

Den 22de Februar 1887.

Fr. Johnstrup.

Chr. Lütken.

Eug. Warming.

De for Aaret 1886—87 udsatte Prisopgaver vare:

1. Theologi. Den græske Filosofis Indflydelse paa den jødiske Chokma-
litteratur indtil Kristi Tid.
2. Lovkyndighed. I Henseende til Kollision
mellem Retserhvervelser ønskes det undersøgt efter dansk Ret og de vigtigste
fremmede Lovgivninger samt Forholdets Natur, hvorvidt det er af retlig Betyd-
ning, at den, der først har faaet foretaget Alt, hvad der udkræves til den paa-
gjældende Retserhvervelses endelige Gyldighed, førend han naaede saa vidt, har
haft Kundskab eller Formodning om de fra anden Side foretagne Erhvervelses-
skridt med Hensyn til det samme Formegode.
3. Statsvidenskab. Der
ønskes en paa Erfaringsdata støttet Fremstilling af Koloniers økonomiske Betyd-
ning for Moderlandet.
4. Lægevidenskab. Der ønskes en til selvstændige
Undersøgelser støttet Fremstilling af Spørgsmaalet om Suppurationens Pathoge-
nese.
5. Filosofi. At udvikle Forholdet mellem Ret og Moral.
6. Histo-
rie. En Fremstilling og Kritik af de nyere Opfattelser af Spørgsmaalet om
Lensvæsenets Opkomst.
7. Klassisk Filologi. En Skildring af Ennius'
Sprog. De Ennii sermone.
8. Østerlandsk Filologi. Efter en kort Frem-
stilling over Navneordets Bøjning i det Arabiske at fremstille Akkusativens Brug
i samme Sprog.
9. Nordisk Filologi. En Vurdering af Frederik Christian
Eilschovs videnskabelige Virksomhed og Stilling i den danske Literatur.
10. Fransk Filologi. En systematisk Fremstilling af de ubetonede Vokalers
Skæbne ved Overgangen fra Latin til Fransk.
11. Matematik og Astro-
nomi. I en algebraisk Gjenfremstilling af 10de Bog af Euklids Elementer at

paavise de enkelte Sætningers Forbindelse og Formaal. 12. Fysik og Kemi. Der ønskes en experimentel Undersøgelse over Lysets Indflydelse paa den elektriske Ledningsevne, særlig med Hensyn til, om en saadan Indvirkning kan paavises ved andre Stoffer end Selen og Svovl. 13. Naturhistorie. Der ønskes en petrografisk Undersøgelse af de blandt vore Rullestene forekommende Diabaser og Basalter fra forskellige Dele af Landet samt Oplysning om, hvorvidt de kunne identificeres med kjendte Typer af disse Bjærgarter paa den skandinaviske Halvø.

VI. Akademiske Promotioner.

I Aaret 1886—87 fandt 8 Promotioner Sted, idet der blev tildelt én den juridiske, fem den medicinske og én den filosofiske Doktorgrad samt én den theologiske Licentiatgrad.

Desuden er extraordinær Docent i slavisk Sprog og Literatur Karl Adolf Verner (Magisterkonferens i slavisk Sprog og Literatur i November 1873) under den 22. Januar 1887 hædret med et Æresdiplom som Doctor philosophiæ fra det filosofiske Fakultet ved Universitetet i Heidelberg.

Overretssagfører Ludvig Holberg (fuldstændig juridisk Examen i Juni 1871) forsvarede den 5te Oktober 1886 sin for den juridiske Doktorgrad skrevne Afhandling: »Leges Waldemari regis. Kong Valdemars Lov. Bidrag til Oplysning om Danmarks Statsret i det 13de Aarhundrede«. Paa Embeds Vegne opponerede Professorerne Dr. H. Matzen og Dr. C. Torp, af Tilhørerne, Arkivassistent, Notar ved det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, Dr. V. A. Secher, Prof. Dr. Kr. S. A. Erslev og Overretssagfører Chr. Ludv. Kjer. Graden meddelt den 14. Oktober 1886 (efter Ministeriets Bemyndigelse af 12. s. M.)

Reservelæge ved Aarhus Sindssygeanstalt Hans Kristian Saxtorph Helweg (Lægeexamen i Juni 1873) forsvarede den 6te Oktober 1886 sin for Doktorgraden i Medicinen skrevne Afhandling: »Studier over de vasomotoriske Nervebaners centrale Forløb.« Paa Embeds Vegne opponerede Proff. Dr. C. E. With og C. G. Lange, af Tilhørerne ingen. Prof. Dr. C. G. Gædeken styrede Handlingen som Prodekan i Stedet for Prof. C. G. Lange. Graden meddelt den 12te Oktober 1886.

Slotspræst i Kjøbenhavn Alfred Svestrup Poulsen (theologisk Embedsexamen i Januar 1878) forsvarede den 12te Oktober 1886 sin for den theologiske Licentiatgrad skrevne Afhandling: »Det Gamle Testament i Christi Taler«. Paa Embeds Vegne opponerede Proff. Lic. theol. H. V. Sthyr og Dr. Frants P. V. Buhl, af Tilhørerne Rabbiner, Hjælpepræst ved det mosaiske Trossamfund i Kjøbenhavn D. J. Simonsen og Prof., Lic. theol. J. A. Bornemann. Graden meddelt den 21. Oktober 1886.

Praktiserende Læge Oscar Jacob Ludvig Bruun (Lægeexamen i Februar 1875) forsvarede den 6te November 1886 sin for Doktorgraden i Medicinen skrevne Afhandling: »Studier over Scorbutens Ætiologi og Pathogenese«. Paa Embeds Vegne opponerede Proff. Dr. C. E. With og C. G. Lange, af Tilhørerne ingen. Prof., Dr. T. S. Warncke styrede Handlingen som Prodekan i Stedet for Prof. C. G. Lange. Graden meddelt den 10de November 1886.